

Pomoc je na cestě

V Tomášovi ani Petrovi by se krve nedořezal. Seděli jako přimražení a valili oči do míst mezi kořeny.

„Co tu sedíte?“ Stejně rychle, jak před chvílkou padli na zadek, teď zase vyskočili na nohy. Pavlína už to nevydržela a šla je hledat, protože když se posadili, zmizeli jí z dohledu. Oba se teď na Pavlínu zakabonili. Její dobře míněná otázka je pěkně naštvála, ale pak se pohledy vrátili váhavě ke břehu. Mezi kořeny zvedalo hlavičku s černým čumákem malé

zvířátko. V šedé zmáčené srsti se blýskala dvě černá korálová očka. Zvířátko otevřelo trochu tlamičku a vydalo další žalostné kníknutí.

Tomáš postoupil o kousek blíž, ale Petr ho chytil za rameno: „Hele, co když tě to pokouše?“ Tomáš zaváhal. Pavlína zatím došla až ke klukům a nakoukla jim přes rameno.

„Hele, to je ta, no, vydra,“ řekla užasle.

Tomáš nakonec přece jen přistoupil o krůček blíž a posadil se na bobek. Zvířátko k němu natahovalo hlavičku a těžce oddechovalo.

Popolezlo o pár centimetrů, ale na víc se nezmohlo.

„Nemůže mít třeba vzteklinu?“ zeptal se Petr a natáčel hlavu, aby viděl vydru celou.

Tomáš pokrčil rameny: „Nevím, to snad může chytit jenom pes nebo liška, ne?“

Pavčina ustoupila po zmínce o vzteklině zase o dva kroky dozadu. „Kdepak, to může chytit každý zvíře,“ řekla rezolutně.

Všichni tři tak stáli pár vteřin bez hnutí. Na louce zazněly kroky. Zbytek pozorovací hlídky už napětím a strachem nevydržel čekat. Kristýna, Linda a Ilona se objevily za křovím.

„Co to tam máte?“ špitla Ilona a natahovala hlavu.

„Vydru,“ odvětila Pavčina. „Ale má asi vzteklinu,“ ukončila své sdělení rázně.

Tomáš se zvednul a prohlásil: „Človeče, ona se nějak nemůže hýbat, jestli nemá třeba něco zlomeného.“

Petr konečně dospěl k rozhodnutí: „Musíme dojít pro paní učitelku, ta bude vědět, co dělat!“

Ostatní mu dali okamžitě za pravdu.

Tomáš se obrátil na Pavčinu: „Hele, Pájo, než přivedeme paní učitelku, tak ji zkus nakreslit, ať máme něco na plakát, jo?“

Pavčina odmítavě zakroutila hlavou: „Já tu s ní sama nezůstanu, co kdyby mě kousla?!“

Petr rezignovaně přikývl: „Tak jo, ty kresli a já ji budu hlídat.“

„Za chvíli jsem tu s paní učitelkou,“ oznámil Tomáš a rozběhl se.

Linda postoupila o krok blíž k vydrě a zvědavě si ji prohlížela. Zbývající dvě dívky se nakonec osmělily také. Pavčina mezitím roztržitě čmárala do sešitu.

„Musím si to na něco položit,“ brblala a šklebila se na klikyháky. Petr se zakabonil a rozhlédl se po okolí. Nakonec si povzdechl,